

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XIV. De monasterijs S. Victoris, & S. Ioannis in monte per Canonicos
Frigidionarios reformatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Secundum Henrici III. datum anno 1054. Incipit: *Si praecepsorum nostrorum.* concordat per omnia cum priuilegio Conradi.

Tertium Ferdinandi I. Regis Aragonum. datum die 8. mensis Decemb. 1475. Incipit: *Pist Ecclesiarum* per quod Abbati, & Canonicis Tremitanis concedit facultatem extrahendi, & extrahi faciendi per seipsos, & illorum ministros de quibusuis locis tā prouinciae Capitanatae, & Apuliae, quam Aprilij, & ipsarum pertinentiarum, necnon deferendi, & deferri faciendi, per mare, & per terram ad praedictam Insulam, seu ad alia loca Monasterij in terra firma quaecunque terragia, prouentus, & introitus Monasterij, ad quamcunque quantitatem ascendenda, prouenientia ex bonis ipsius Ecclesiae praesentibus, & futuris, pro vsu, sustentatione & fulcimento ipsius Ecclesiae, Conuētus, & atrium ibidem pro tempore commorantium, absque aliquo onere cuiuscunque nominis tam Curiae Regiae pertinenti, & debito, quam quibusuis Baronibus, Vniuersitatibus, & hominibus. Statuens, & omnino deliberans, vt ista franchisia, & exemptio sit inuiolabilis, & perpetua, & extenta super onera imposita, & de cetero imponenda. Insuper frangat quascunque personas in praesenti, & in futuro se offerentes Ecclesiae praedictae, & monasterio, & quibusuis Ecclesijs, & membris antedicti monasterij, simul cum rebus oblati, a quocunque graamine debito, & debendo, seu regiae camerae, seu alijs, extendens dictam libertatem etiam super loca, ad quae bona, & personae fuerint translatae.

Quartū Ferdinandi II. Regis Neapolis concessum anno 1490. die primo Februarij. Incipit: *Lites adiectione.* per quod primo confirmat antedictum priuilegium Ferdinandi Primi, & alia priuilegia Regum, & etiam Pontificum antecessorum. Secundo adijcit, vt quando fructus agrorum, & locorum monasterij ad illius sustentationem, & victum in eo degentium & illi seruientium non sufficerent, possint emere, & supplere in Regno, & ex Regno ad monasterium conducere, pro eorum vsu, cum franchisia gabellarum, vectigalium, trattarum, & dationum, vt supra. Et quod omnia praedicta exequantur in locis massariarum monasterij, videlicet in terris Lanciani, Vacti, Calenze, Sanctae Agathae, Fortorij, Montis nigri, Turini, Manfredoniae, Aragnae, Imbuti, Termularum, Galionisij, & alijs locis dictarum massariarum. tertio quod anno quolibet confequantur ex Salinis Manfredoniae, & Baroli centum viginti tumulos salis antea semper habitos, enumerans varia Regum eius praedecessorum priuilegia, in quibus supradicta continentur, & conceduntur, videlicet Alphonsi Primi datum 14. Augusti 1454. Ferdinandi Primi, datū 1. Septemb. 1464. item aliud eiusdem datum 8. Dec. 1457. item aliud eiusdem datū 23. Nou. 1467.

Quintum Cardinalis Surrentini Proregi Neapolis, datum 24. Maij 1510. Incipit: *Lites, quae* per quod nomine Catholice Maiestatis praedicta omnia in perpetuum confirmat, & specialiter facultatem extrahendi fructus, redditus, &c. & accipiendi sal ex falinis Manfredoniae, & Baroli.

Imago Virginis Desparae in templo Tremitano miraculis innumeris coruscata. quibus ab omnibus continentis incolis, & mare Adriaticum nauigantibus in summa veneratione habetur.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

De Monasterijs S. Victoris, & S. Iohannis in Monte per Canonicos Frigidianarios reformatis.

Anno MCDX. die 3. Maij Alexander V. defunctus est, & in eius locum die 19. eiusdem mensis electus est Balthazar Costa, ex Diacono Cardinali S. Eustachij, Ioannes XXIII vocatus. Anno autem 1412. Gregorius XII. qui nihilominus Pontificatum tenebat, vt prope ante illum legitime creatus, monasterium Tremitanum Canonicis Frigidianarijs reformandum & perpetuo tenendum commisit. Anno autem 1414 Ioannes XXIII. & Sigismundus Imperator de congregando Generali Concilio tractatum habuerunt, decretusque pro eo locus idoneus, ciuitas Constantia prouinciae Moguntinae in Germania. Anno autem 1415. ipse Ioannes XXIII. siue pro bono pacis, & ad schisma tollendum, siue timore percussus, quod contra illū processus de illius vita, & moribus per Conciliū fuisse fabricatus ei; per rē nūcios fugerunt enim à Concilio clam mutato habitu oblati, vt ad articulos sibi obiectos responderet, Pontificatus seipsū abdicauit. Idē prescit eodem an. Gregorius XII. verus, & legitimus Pontifex vnitatis, & pacis Ecclesiae verus amator, pro suis nuntios Ioannem Dominicum Cardinalem, & Episcopum Ragusinum, & Carolum Malatestam Arimini Principem, probato prius à se Concilio, & pro legitimo confirmato, cuius vicissim omnia gesta in Pontificatu pro authenticis, & legitimis, fuerunt per Conciliū probata, Cardinalesque per illum creati pro veris agentij, & habiti. Quae omnia patent ex historia Concilij sess. 2. vsque ad 14. Vocatus deinde Petrus de Luna Benedictus XIII. in sua obedientia nuncipatus, qui se in partibus Galliarū pro vero Pontifice

...com nec per seipsū, nec per nuntios ad Conciliū accessisset, communi in Concilio existentium vobis rogatus.
Anno eodem MCDXV. Canonici Frigidianarij monasterium S. Victoris prope Tremitanum Cereobio S. Iohannis in monte vniuersitatis multos annis Canonice destitutum, & Canonicis S. Iohannis concedentibus priuilegium potestate, potius ad diuertendum, quam ad habendum acceperunt. et occasione illorum canonicorum S. Iohannis, ac totius vniuersitatis notitiam citius deueniunt.
Anno vero MCDXVII. die 11. Nouemb. in vniuersitate Christiani populi gaudio, & letitia celebratus est summus, & verus Ecclesiae Pontifex Otto Diaconus S. Georgij in Velabro ex clarissima stirpe de Columna, vir summae pietatis, praeclarissimae humanitatis, & integritatis, Imperatoris Caroli Quinti, Episcopi, & totius Concilij grauius, qui Martinus V. est appellatus, per ipsum diuolente pacem, & vnitatem perfectam Ecclesiae Catholicae fuit restituta. Sub hoc Pontificatu Collegij canonicorum per Frigidianarios reformati, ipseque Ordo canonicus Frigidianariorum reformati, inter quae primo locum occupauit monasteria S. Iohannis in monte vniuersitatis, & S. Victoris inuicem vnitae, quae hoc nomen ipsam Frigidianarij antiquis locorum canonicorum praesentibus, & inuitantibus obtinuerunt. quae originem, & antiquitatem quoniam in vniuersitate suspensio cap. 23. dictum fuit, nunc de vniuersitate reformatione verba facimus. Vixit autem dictus Cereobio per aliquot secula clericus, & canonicus cum magna laude, & sanctitatis opinione usque ad annum circiter 400 circa quod tempore paulo ante tum propter diuinae voluntatis, & sanctae, quae faciem Sponsae Christi, & ad alia causa, a pristino tempore, & ordine canonicorum non nihil fuerant mutatae. sed eisdem praecipue, quia monasterij praesentem praefecturam obtinuerat Prior qui nomen Radulphus, vir doctus, & multae reuerentiae, quem qui preter redditus, & lucra sua ad alia curare videbatur, quam ob causam sibi vniuersitatis regimine multae domus monasteriorum creuit, & numerus canonicorum multum fore diminutus, quippe in monasterio dictae vniuersitatis officia recitanda, & facta faciendae. Ceterum illo vita functo, eodem tempore canonicus fuit electus in Priorē Ven. Pater D. Bartholomaeus Pafolinus canonicus, & praesentis, vir religiosus, & disciplinae, & factus socius, & in saecula, ac in saecula, qui in illa reformatione cum suis tractatum fuerat, nec in casum, quando quidem fama

S. Victoris, &
Monte per Ca-
ndionarios refo-

no MCDX. die 1. Maii
lexander V. defunctus est
in eius locum die 29. eiusdem
ensis electus est Baldricus
officiarius Diacono Carolo
S. Eustachij. Joannes XIII.
1412. Gregorius XII. quoniam
tatum tenebat, vixit 20.
atatus, monasterium Treu-
rigliensis reformationis
in commisit. Anno 1400.
& Sigismundus Imperator
generalis Concilio tractatum
que pro eo locus dicitur.
promittit Moguntiam in
aurem 1415. ipse Joannes
o pacis, & ad schisma
perculsus, quod contra
vita, & moribus per
Catois eius per nuntios fugent
mutato habito Jobannese
rectos responderet, Pontifici
de prelatu eodem in. Go-
legimus Pontifici vni-
verus amator, per suum
nitiuicum Cardinalem, & E-
um, & Carolum Malactum
probato prius se Con-
confirmato, cuius vicem
tificatus pro auctoritate, &
er Concilium proferat, Cen-
in creati pro veris agere, de
potent ex historia Concilij
ocatus deinde Petrus de Lu-
in sua obedientia contra
ibus Galliarum pro vero Pon-

officio gerat, cum nec per seipsu, nec per nun-
tios legitimos ad Concilium accessisset, com-
muniis omnium in Concilio existentium vo-
tis est abrogatus.

Anno eodem MCDXV. Canonici Frig-
dionarij monasterium S. Victoris prope
Bononiam Caeobio S. Ioannis in monte vni-
tum, sed a multis annis Canonice desitutum,
ipse Canonice S. Ioannis concedentibus pri-
vata illorum potestate, potius ad diuertendam,
quam ad inhabitandum acceperunt. ea occasi-
one doctorum canonicorum S. Ioannis, ac to-
tius civitatis notitiam citius deueniunt.

Anno vero MCDXVII. die II. Nouemb. in-
credibili totius Christiani populi gaudio, & la-
etia renouatus est summus, & verus Ecclesie
Romane Pastor, & Pontifex Otto Diaconus
Cardinalis S. Georgij in Velabro ex clarissima
prosapia de Columna, vir summæ pietatis, pru-
dentie, humanitatis, & integritatis, Imperato-
ri, Cardinalibus, Episcopis, & toti Concilio gra-
tissimus, qui Martinus V. est appellatus, per
quem Deo volente pax, & vnitas perfecta Ec-
clesie Catholice fuit restituta. Sub hoc Ponti-
fice multa Collegia canonicorum per Frigidio-
narios sunt reformati, ipseque Ordo canonicus
instaurata iustitie reformat, inter quæ primo lo-
co recensenda monasteria S. Ioannis in monte
Bononiæ, & S. Victoris inuicem vnita, quæ hoc
ipso anno iisdem Frigidionarij antiquis locorum
canonicis polcentibus, & inuitantibus obtinue-
runt. de quorū origine, & antiquitate quoniam
satis libro superiori cap. 23. dictum fuit, nunc de
sola illorū reformatione verba faciemus. Vixe-
runt in dictis Cenobijs per aliquot secula cleri-
ci canonici cum magna laude, & sanctitatis opi-
nione vsque ad annum circiteri 400. circa quod
tempus, vel paulo ante tum propter diuturna
schismata, & scandala, quæ faciem Sponse Chri-
sti deformabant, tum ob alias causas, à pristino
vigore discipline canonice non nihil fuerant
relaxati: sed ob istam præcipue, quia monasterij
regimen, & præfecturam obtinuerat Prior qui-
dam nomine Rudolphus, vir doctus, & multæ
litteraturæ, verum qui præter redditus, & luera
seculi aliud nihil curare videbatur. quam ob
causam sub illius regimine multæ domus mo-
nasteriorum ruerūt, & numerus canonicorum
multum fuit diminutus, quippe in monasterio
S. Ioannis sex canonici soli cum duobus cleri-
cis ad diuina officia recitanda, & sacra facienda
residebant. Cæterum illo vita fuit, eodem
anno 1417. canonicè fuit electus in Prior Ven-
tate D. Bartholomæus Pasulinus canonicus
regularis professus, vir religiosus, & discipline
canonice sedulus æmulator, ac instaurator. qui
statim de monasterij reparandis, & regulari ob-
seruantia in illis restituenda cum suis tractatum
habere cepit, nec incallum, quandoquid fama

canonicorū Frigidionariorū recens reformato-
rū veridicè cõperta. eū illis inire societate, & lau-
dabiles illorū consuetudines, & vitæ normā sus-
cipere vnanimis statim decreuerunt, & ad vni-
onem cum illis admitti, nuncijs cum literis hinc
inde missis, rogauerunt, nec mora obtinuerunt.
& vt sancta illorum societas perpetuæ firmitatis
robore subsisteret, Ordinariorum, in quorum
diocæsis, & sub quorum iurisdictione anti-
quorum canonicorum consuetudine degebat,
videlicet Bononiensis, Veronensis, & Lucensis
consensu postulauerunt, qui libentissimè illum
præfiterentur. nam Veronensis, & Lucensis Epi-
scopus suas literas ad Bononiensem, huiusmodi
reformationem, & vniõnem probantes, ac lau-
dantes statim transmitterunt. Nicolaus vero Bo-
noniensi Episcopo eorum literis acceptis di-
ctam vniõnem, & reformationem sequenti di-
plomate statim roborauit:

Nicolaus Dei gratia Episcopus Bononia, & Prin-
ceps, ad futuram rei memoriam. Etsi ad salubrem sta-
tum Ecclesiarum, & monasteriorum omnium nostro
regimini commissorum de munido nobis pastoralis offi-
cio teneamur sollicite cogitare, circa tamen monaste-
ria regularia, quæ annuam curam habent annexam,
& per Canonicos Regulares etiam gubernantur, sic di-
ligenter vigilare debemus, quod si monasteria ipsa ab-
obseruantia regula, sub qua sunt fundata, & institu-
ta, per eorum Canonicos, & Conuentus deuantur, ad
plenam ipsius regule obseruantiam reducantur, per
vniõnes, & incorporationes aliarum monasteriorum
sub eadem regule institutarum, quorūm Canonici, &
Conuentus in plena ipsorum regule obseruantia de-
gunt, diuini obsequijs pro Christi fidelium salute, &
diuini cultus augmento puri mentibus insistenti-
bus huiusmodi Conuentus sic vniti pariter, & incorporari,
eandem regulam, quam sunt deuotè professi, in chari-
tate obseruare, Altissimi maiestatem collaudare, &
Sanctorū memoria per congrui honoris obsequia reno-
uare noscuntur. Nuper siquidē pro parte Venerab. &
Religiosorū virorū S. Victoris de prope Bononiam, & S.
Ioannem in monte Bononia simul vniõrū, necuō S. Ma-
riae de Frisonaria Lus an. ac S. Leonardi de monte Do-
nico Veronens. dioc. monasteriorū canonicorū regular.
Ord. S. Augustini, Priorū, & Conuentū nobis oblati
petitio continebat, quod in dictis monasterijs S. Maria
Lucan. & S. Leonardi Veron. dioc. sunt canonici deu-
otionis spiritu accensi regulā huiusmodi S. Augusti-
ni, quam sunt deuotè professi, obseruantes, & in eius
plena obseruantia persistentes, quique perpetuū fu-
turū temporibus laudabiliter persistere intendunt,
quātum ad hoc aliterius eos inuabit, quodq; in præ-
sati monasterijs S. Victoris de prope Bononiam, & S.
Ioannem in monte Bononia eiusdem ordinis iurisdictioni
subiectorum est, & esse consuevit Conuentus vnius
Prioris, & nonnullorum canonicorum præfatam re-
gulam professorū, qui licet honestè de præterito vix-
erint, & viuunt, non tamen in eadē ipsius regule obser-
uantia degunt, sicut & canonici conuentuum mona-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

heriorum predicatorum Lucana, & Verona dicit, quodque ipse intellexit Conuentuum predicatorum regula obseruantiam spirituales, & exemplarem sancte Religionis vitam, & obseruantiam, sanioris consilij tali spiritu proposuerunt, se ipsorum vite vestigijs, privilegijs, obseruantijs, moribus, & consuetudinibus cum Dei adiutorio vnire, & submittere, & in omnibus, & per omnia conformare, & pro huiusmodi eorum laudabili proposito effectualiter consequendo capiunt plurimum, & assidant, & per eorum tractatu pluries solemniter, & cum inquisitione, ac meditatione opportuna capitulariter celebrator, dicta eorum monasteria, ac praefata monasteria S. Mariae Lucana, & S. Leonardi Verone d'acensis ad inuicem, & sub eadem regula obseruantia plena vniri, annexi, & perpetuo incorporari deliberauerunt, & per instrumenta publica exinde confecta in hoc expressit consenserunt. Continebat etiam petitio antedicta, quod per Priores, & Conuentus eorundem monasteriorum Lucana, & Verone predicatorum dioecesium percepto huiusmodi conuentuum dictorum Bononiae pio, & sancto proposito, attendentes ex ipsa narrata vnione, si fuerit, diuinum cultum, eorumq; sanctam Religionem antedictam multitudine augmentari, & ad salutem animarum ipsorum, & aliorum Christi fidelium multipliciter cedere, perq; plures tractatus in eorum Conuentibus singulariter, & consulti celebrato deliberauerunt, huius vnioni accedere, illiq; per publica instrumenta expressit consenserunt, & denum ad effectum ipsius vnionis consequendum, & ad ipsam praerandam eos syndicos, & procuratores constituerunt, & ordinauerunt, & successit ad Reuerendum Patrum Dominum Luca, & Verone Episcopum eorum ordinarijs, & pro ipsorum iurisdictionibus literas, & commissiones super admittenda praesenti vnione impetrauerunt, & etiam obtinuerunt, per dictas patentes literas ipsorum Dominorum Episcoporum sigillorum cerea alba, & rubra ad cordulam serici rubri pendentium singulariter munitas, quarum tenor sequitur, & est talis.

Reuerendo in Christo Patri Domino Nicolao, Dei gratia Bononia Episcopo, Guido Memo eadem gratia Episcopus Veronensis, salutem cum recommendatione seipsum. Ordinis Canoniorum Regularium B. Augustini sacra Religio, ipsiq; in plena obseruantia regula eiusdem Ordinis deuote persisteret, merito nos mouerunt, vt eorum votu, illu praesertim, qua monasteriorum ordinis huiusmodi reformationem, & Christi fidelium salutem, diuinique cultu augmentum respiciunt, quantum cum Deo possumus, fauorabiliter annuamus. Nuper siquidem pro parte dilectorum nobis religiosorum virorum Prioris, & Conuentus monasterij sancti Leonardi de monte Donico dioecesis Verone dicti Ordinis nobis exposito, quod ipsi a certo tempore citra deuotionis seruenti spiritu accensi, regulam huiusmodi B. Augustini, quam fideliter sunt professi, obseruarunt, & in eius plena obseruantia persisterant, & perpetuo temporibus, quantum humana fragilitas permittit, vt altissimum eos inuabit, deuote persisterent, & alios ad hoc ducere cum charitate sunt dispositi:

quodque vestra iurisdictione sunt duo monasteria inuicem vnita, videlicet sanctorum Victoris, de prope Bononiam, & Ioannis in monte Bononiensi, iuxta eundem Ordinem, in quibus est Conuentus vnus Prioris, & nullorum Canoniorum Regularium huiusmodi regulam professorum, qui de praeterito vixerunt, licet honeste, & de praesentibus vniuersis, non tamen in ipsius eadem regula obseruantia plena, sicut ipsi degunt, quique audita nuper ipsorum huiusmodi regula obseruantia spirituali, & exemplari sanctae religionis vita, & obseruantia, sanioris consilij tali spiritu, proposuerunt se ipsorum vite vestigijs, & obseruantijs, & consuetudinibus cum Dei adiutorio cordialiter submittere, & in omnibus, & per omnia conformare, naturam, & mores, privilegia, atque statuta per omnia acceptare, & sequi, ita vt in nullo ab ipsorum Canoniorum Regularium vita laudabili, moribus, & consuetudinibus, ac qua obseruantia regulari vllatenus discrepent. Et vt hoc eorum laudabile propositum possint effectum adimplere, capiunt multipliciter, & assidant, se & eorum monasteria praedicta cum S. Leonardi de monte Donico predicti, & S. Mariae de Fisonaria Lucana dioecesis monasterijs, & eorum Conuentibus sub eiusdem regula obseruantijs, ac moribus, & consuetudinibus antedictis vniri, & perpetuo incorporare, cum omnibus rebus suis, iuribus, & actionibus, quae eis competunt, aut in futurum quomodolibet competere possunt, & huiusmodi vnionis facienda suam, & Capituli sui consensum per instrumentum publicum in Reuerendissimo Patris praesentia magno, & solemniter praemissis tractatu concorditer praesertulerunt, qua de re praefati Prior, & Conuentus monasterij S. Leonardi Veronensis volentes huius vnioni accedere, & dictum Conuentum Bononiensem ad huiusmodi obseruantiam cum charitate inducere, & praeseruare, nobis humiliter supplicauerunt, quatenus de auctoritate nostra auxilio huius vnioni dignauerim de speciali gratia subuenire. Nos igitur de praedictis nobis expositis certam notitiam non habentes, & de vobis tanquam sanctae Religionis vero cultore plenum in Domino fiduciam obtinentes, vniendi, & incorporandi monasteria praedicta ad inuicem, & perpetuo, & ipsi vnioni auctoritatem nostram interponenda, & praesertim, cum modis, regulis, legitimis, & constitutis, de quibus vobis visum fuerit, auctoritate qua sumus, praesentium tenore licentiam liberam concedimus, & omnimodam facultatem. Ita tamen, quod aliter iurisdictioni, quam habemus in dicto monasterio sancti Leonardi Veronensis nullatenus derogetur, sed potius inuiolata seruetur, & super hoc tot aliter committimus vices nostras. In quorum omnium fidem, & testimonium praesentes literas, seu hoc publicum instrumentum fieri mandauimus, per Mattheum Corriacum Notarium publicum, nostrumq; Episcopali Curia nostra Scribam inscriptum, nostriq; Pontificali sigillo appensum muniri. Datum, & Actum Verona in nostro Episcopali palatio die Lunae, videsimo mensis Octobris, anno Nativitate Domini 1417. Indictione decima. Praesentibus egregijs Decretorum doctaribus D. Bartolomeo de Beneuolentisario nostro, D. Guido de Tenebris

quodque vestra iurisdictione sunt duo monasteria inuicem vnita, videlicet sanctorum Victoris, de prope Bononiam, & Ioannis in monte Bononiensi, iuxta eundem Ordinem, in quibus est Conuentus vnus Prioris, & nullorum Canoniorum Regularium huiusmodi regulam professorum, qui de praeterito vixerunt, licet honeste, & de praesentibus vniuersis, non tamen in ipsius eadem regula obseruantia plena, sicut ipsi degunt, quique audita nuper ipsorum huiusmodi regula obseruantia spirituali, & exemplari sanctae religionis vita, & obseruantia, sanioris consilij tali spiritu, proposuerunt se ipsorum vite vestigijs, & obseruantijs, & consuetudinibus cum Dei adiutorio cordialiter submittere, & in omnibus, & per omnia conformare, naturam, & mores, privilegia, atque statuta per omnia acceptare, & sequi, ita vt in nullo ab ipsorum Canoniorum Regularium vita laudabili, moribus, & consuetudinibus, ac qua obseruantia regulari vllatenus discrepent. Et vt hoc eorum laudabile propositum possint effectum adimplere, capiunt multipliciter, & assidant, se & eorum monasteria praedicta cum S. Leonardi de monte Donico predicti, & S. Mariae de Fisonaria Lucana dioecesis monasterijs, & eorum Conuentibus sub eiusdem regula obseruantijs, ac moribus, & consuetudinibus antedictis vniri, & perpetuo incorporare, cum omnibus rebus suis, iuribus, & actionibus, quae eis competunt, aut in futurum quomodolibet competere possunt, & huiusmodi vnionis facienda suam, & Capituli sui consensum per instrumentum publicum in Reuerendissimo Patris praesentia magno, & solemniter praemissis tractatu concorditer praesertulerunt, qua de re praefati Prior, & Conuentus monasterij S. Leonardi Veronensis volentes huius vnioni accedere, & dictum Conuentum Bononiensem ad huiusmodi obseruantiam cum charitate inducere, & praeseruare, nobis humiliter supplicauerunt, quatenus de auctoritate nostra auxilio huius vnioni dignauerim de speciali gratia subuenire. Nos igitur de praedictis nobis expositis certam notitiam non habentes, & de vobis tanquam sanctae Religionis vero cultore plenum in Domino fiduciam obtinentes, vniendi, & incorporandi monasteria praedicta ad inuicem, &

de Verona, D. Marco de Bartolomeo capellano nostro, atq;
D. Iacobo de Praxio de Cremona Archiepiscopo plebano
D. Martino de Lagisio Veronensi diocesis, Testibus ad
predicta vocatis specialiter, & rogatis. Ego Matthaeus
de Correnzis Notarius, &c.

Reuerendo in Christo Patri Domino Nicolao Dei
gratia Episcopo Bononiensi, Nicolao eadem gratia E-
piscopo Lucano, salutem cum recommendatione scrip-
tionum. Ordinis Canoniarum Regularium Beati Augustini
sacra Religio, ipsiq; in plena obseruantia regula eius-
dem Ordinis de uote persistentes, meritis nos inducunt,
ut eorum votis, illa presertim, quae monasteriorum or-
dini huiusmodi reformationem, & Christi fidelium sa-
lutem, diuini cultus augmentum respiciunt, quan-
tum cum Deo possumus, sanarabiliter annuamus. Nu-
per sequalem per parte dilectorum nobis religiosorum
reuerendi Prioris, & Conuentus monasterij S. Mariae de
Frigidiana dicti Ordinis, nostra Lucanae Diocesis no-
bis exposuit, quod ipsi a certo tempore citra seruenti de-
uotione stricta ac censu regulae huiusmodi B. Augusti-
ni, quam fideles sunt pro se ipsi obseruant, & in eius
religiosa obseruantia persistent, & perpetuo tempori-
bus, quantum humana fragilitas permittit, & Altissi-
mi cui inuabit, deuote persistere, & alios ad hoc indu-
cere cum charitate sunt dispositi, quodque sub vestra
mediatione sunt duo monasteria inuicem unita, videli-
cet S. Victoris de prope Bononiam, & S. Iohannis in mon-
te Donico, in quibus est Conuentus vnius Prio-
ris, & monasteriorum canonicorum regularium huius-
modi regulae professorum, qui de praeterito vixerunt, li-
cet hodie de praesenti viuunt, non tamen in eadem
ipsa regula plena obseruantia, sicut ipsi degunt. Quia
autem nosper ipsorum huiusmodi regulae obseruantia
sacra, & exemplari sanctae religionis vita, & ob-
seruantia, sanctorum consilij tati spiritus proposuerunt, se
ipsorum vite restituri, & obseruantia, moribus, &
consuetudinibus, cum Dei adiutorio cordialiter submit-
tere, & in omnibus, & per omnia conformare, & ut hoc
suum propositum possint efficacius adimplere, cupiunt,
& assilant se, & eorum monasteria predicta cum S.
Mariae de Frigidiana Lucanae nostrae diocesis, & S.
Leonardi de monte Donico Veronensi diocesis mona-
sterij, & eorum Conuentibus sub eiusdem regula ob-
seruantia, ac moribus, & consuetudinibus antedicti
simul iuncte, & perpetuo incorporate, & huiusmodi y-
nitione faciendam suam, & Capituli sui consensum per in-
strumennum publicum in Reuerende Paternitate ve-
stra praesentia magno, & solemniter promissio tractatu co-
muni inter praesentem. Qua de re praesati Prior, & Con-
uentus monasterij S. Mariae de Frigidiana, volentes
dum vniioni accedere, & dictum Conuentum
Bononiensem ad huiusmodi obseruantiam cum chari-
tate inducere, & praesentare, nobis humiliter supplica-
uerunt quatenus de auctoritate nostra auxilio, siue digni-
tate dignemur de speciali gratia subuenire. Nos igitur
de predictis nobis expositis certam notitiam non
habentes & de vobis, tanquam sanctae religionis vero
cultores, plenam in Domino fiduciam obtinentes, vniuen-
di, & incorporandi monasteria praedicta ad inuicem, &

perpetuo, & ipsi vniioni auctoritatem nostram interpo-
nendi, & praesentandi cum modis, regulis, legibus, & con-
ditionibus, de quibus visum fuerit auctoritate, qua fungimur,
praesentium tenore licentiam liberam concedimus,
& omnimodam potestatem: ita tamen quod honori,
iurisdictioni, quos habemus, ac legibus, & statutis,
siue ordinamentis per vos factis, & datis in nostra con-
cessione nullatenus derogetur, sed illa expresso referentur
in sui robore firmitate. & super hoc vobis commit-
timus vices nostras. Datum in nostro Palatio Merula
Lucensis Comitatus, Anno Natiuitatis Domini 1417.
Indictione vndecima, die 12. mensis Octobris. In quorum
testimonium praesentes literas, nostri Pontificali sigilli
appensione munitas fieri fecimus, & per D. Francis-
cum Notarium, & Cancellarium nostrum scribi, &
annotari. Ego Franciscus Gabriellus Gonnella de Antelimi-
nello de Luca Notarius &c. Qua de re tam pro parte
praesati Conuentus S. Victoris de prope Bononiam, &
S. Iohannis in monte Bononiensi, ut praesertim vniorem,
quam Priorum, & Conuentuum huiusmodi monasterio-
rum Veronensis, & Lucanae diocesis, & per eorum
syndicos ad hoc, ut praesertim specialiter constitutos no-
bis fuit humiliter supplicatum, ut tam auctoritate no-
stra, quam dilectorum Reuerendorum Dominorum Epi-
scoporum Lucanae, & Veronae huiusmodi dilectorum mo-
nasteriorum, & ipsorum Conuentuum vniorem facere,
& solemniter adimplere dignemur, iuxta ipsorum
supplicantium votum, & deliberationes antedictas. Nos
igitur visis tractatibus, deliberationibus, & consensibus
per omnes Conuentus monasteriorum praedictorum
vniormiter, & ex iustis, & deuotis causis praestitis, ac
etiam commissis, ad hanc vniorem faciendam nobis
factis per eosdem Dominos Episcopos, qui nobis super
hoc vices suas plenarie commiserunt. Attendentes, vota
ipsorum supplicantium tendere ad huius sacrae Reli-
gionis plenam obseruantiam, diuini cultus augmentum,
Christi fidelium salutem, Volentes, quantum cum
Deo possumus, ipsi supplicantes in hoc eorum lauda-
bili propositio consuere, ipsorum huiusmodi supplica-
tionibus inclinati, septem monasteria S. Victoris de
prope Bononiam, & S. Iohannis in monte Bononiensi si-
mul annexa, & S. Mariae de Frigidiana Lucanae diocesis,
ac S. Leonardi de monte Donico Veronensis diocesis
omnia eiusdem Ordinis B. Augustini, & eorum
Conuentus, ac ipsorum, & cuiuslibet eorum bona, &
iura praesentia, & futura, tam vestra, quam Reueren-
dorum Patrum Dominorum Episcoporum Lucae, & Ve-
ronae auctoritate, & omni modo, via, iure, & forma, quibus
magis, & melius possumus, praesentium tenore ad
inuicem vniuius, anneximus, coniungimus, & perpetuo
incorporamus. & sic vniuius de cetero esse volumus, &
declaramus, dilectorumq; monasteriorum Fratres, &
Canonicos praesentes, & futuros vnum esse corpus, &
Capitulum simul, & inuicem annexum, vnitum, &
incorporatum, ita quod deinceps, & perpetuo futuris
temporibus Conuentus dilectorum monasteriorum Bon-
oniae, & Canonici eiusdem se vite vestigij, regu-
lis, obseruantij, moribus, & consuetudinibus Con-
uentuum Lucae, & Veronae praedictorum dirigere, sub-

mittere,

mittere, & denoté sub eade regula obseruantia penitus
conferuare, & debeat, & in ea se perpetuú
conferuare naturam, & mores, privilegia, atque sta-
tuta dictorum monasteriorum Luca, & Verone per o-
mnia acceperat, & sequi, ut in nullo ab ipsorum ca-
nonicorum vita laudabili, moribus, & consuetudinibus,
atque obseruantia regulari generaliter discrepent. Ita
tamen, quod si aliqua privilegia predicta monasteria
S. Victorii de prope Bononiam, & S. Ioannis in monte
Bononiensi habuerint, quae vite laudabili, ac moribus,
consuetudinibus, & privilegijs, atque obseruantia re-
gulari dictorum monasteriorum Luca, & Verone non
obuenit, per predictam vnionem non debeant violari,
sed ipsa monasteria sic vnita ipsorum possint prerogati-
ua letari, sic tamen, quod ex hac vnione ordinarie iu-
risdictioni, quam habemus in prefato monasterijs san-
cti Victorii de prope Bononiam, & sancti Ioannis in
monte Bononiensi, nullatenus derogetur, sed sit penitus
nobis, & successoribus nostris perpetuú reseruat. Et
hanc vnionem factimus, constituimus, & ordinamus
presentibus, petentibus, & consentientibus Venerabilibus
& religiosis viris Domino Fratris Bartholomeo
Priore, necnon Fratris Sancto Canonico monasteriorum
predictorum S. Victorii de prope Bononiam, & S. Ioan-
nis in monte Bononiensi syndici, & procuratoribus Can-
onicorum, & Conuentuum monasteriorum predicto-
rum, ex instrumentum eorum syndicatui, scripto manu
Rolandi Alberti de Castellano Notarii Bononiensis, nec-
non Fratris Petro de Rido de Padua Priore Capituli, &
Conuentus monasterij S. Leonardi de monte Donico
Veronen, Diocesis, syndici, & procuratore Conuentus
monasterij antedicti ex instrumento rogato per Anto-
nium Donati quondam D. Iacobi de S. Paulo Notario
Veron. necnon Domino Domino Fr. Galieno Priore, &
syndico, ac procuratore Capituli, & Conuentus mon-
asterij S. Mariae de Frisonaria Lucan. Diocesis ex instru-
mento sui syndicatui scripto, & rogato per Franciscum
Gabrielem Gonella de Anselminelli Notarium Lucan. in
quorum testimonium, atque fidem premissorum omniu
presentes literas, vim instrumenti publici continentes,
per Marcum Notarium nostrum infrascriptum scribi
fecimus, & registrari, nostrig. Pontificali maiori si-
gilli appensione muniti. Data, & acta fuerunt predicta
omnia Bononia in Episcopali Palatio, in Capella secretaria
dicti Palatii, presentibus Venerabilibus viris D. Rainaldo
de Marino de Maiorica Licentiato in iure canonico, Vi-
cario nostro, & Andrea de Brunis Canonico Ecclesie
Cathedrali S. Petri Bononiensis, presbyteris Ioanne de
Bonon. Rectore Ecclesie sancti Antonini porta noue, &
Rodulpho Ioanne de Garo Rectore Ecclesie S. Iuliani
Ferrariens. Sub anno à Natiuitate Domini nostri Iesu
Christi millesimo quadringentesimo decimo septimo,
Indictione 10. sexto mensis Decembris, tempore Pontifi-
catus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri
Domini Martini diuina providentia Papa V. anno primo.
Ego Marcus Rainaldi, &c.

III Anno MCDXVIII. proxime sequenti Mar-
tini V. quatuor predicta monasteria inui-

com vnita sub immediata protectione Sedis A-
postolicae suscepit, dato sequenti privilegio, vi-
delicet:

Martinus Episcopus seruus seruorum Dei, Dilectis
filijs S. Leonardi de monte Donico extra muros Ver-
one, & S. Mariae de Frisonaria Lucana Diocesis, ac san-
ctorum Victorii extra muros Bononiensis, & Ioannis in
monte Bononiensi monasteriorum in iure canonice
tutorum Priorum, & Conuentibus per Priores gub-
nari solitorum, Ordini sancti Augustini, saltem, &
Apostolicam benedictionem. Cum à vobis petatur, quid
in futurum est, & honestum, iam vigor agitur, quam-
vis exigat rationis, vi id per sollicitudinem officij nostri
ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in
Domino filij vestri iussu postulationibus grato cantur-
rentes assensu, per seos vestros, & monasteria vestra
predicta canonicè vnita, in quibus diuino esse obsequio
manipati, cum omnibus bonis, que in prefatis
rationabiliter possideat, aut in futurum nulli modo
prestante Domino poterit ad ipsi, sub beati Petri
protectione suscipimus, atque nostra omniaq. libertate, &
immunitate, gratias, & concessiones a predecessoribus
nostris Romanis Pontificibus, sine per privilegia, vel
alia indulgentias vobis, & monasterijs vestris predictis
concessas, necnon libertatis, & exemptionis seculari
exactionum à Regibus, & Principibus, ac alijs Christi
fidelibus vobis, & dictis monasterijs vestris indulto, sit
ut eas usque, & pacifice obtineat, vobis, & per vos
idem monasterijs autoritate Apostolica confirmamus,
& presentibus scriptis patrocinio commouimus. Nulli ergo
omnino hominum liceat, hanc paginam nostre con-
firmationis, & communitatis infringere, vel ei ausu
temerario contraire. Si qui autem hoc attente pre-
sumpserit, indignationem Dei omnipotentis, & beato-
rum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incu-
rsurum. Datum Constantia Calendis Aprilis, Pontifi-
catus nostri anno primo 1418.

Cur vero in dicto diplomate trium monas-
teriorum, videlicet S. Marie Caloretii prope Me-
diolanum, & S. Marie Tremantæ, & S. Marie
Charitatis Venetiarum non meminisset, quod co-
stat, illo tempore Canonicis Frigidonarijs fuisse
vnita, incompetum habeo: nam quod illorum
vnio solo nomine conflaret, vt Sirenus in mar-
gine adnotauit, mihi non probatur, extantibus
literis Apostolicis supra memoratis, que illorum
vnionem firmauerant, excepto tamen monasterio
Charitatis.

Et si verò Bononiensis Canonici in Frigid-
nariorum societatem transfuissent, & illicum
viuendi normam amplectati fuissent, non tamen
perfectè per omnia fuerant reformati: nec ipse
D. Bartholomæus Prior iuxta consuetudines
Frigidonariorum Prioratus seipsum abdicauerat,
sed more ceterorum predecessorum Prioratum
sibi retinebat.

Anno igitur sequenti, qui fuit 1419. idem Bar-
tholomæus Prioratus sponte in manibus Epis-
copi Bononiensis resignauit, reseruat sibi pro
uictu

velis antea penione centum ducatorum, vel
quod Frigidonarijs subijci mollet, vel quod illo-
rum vitam duriorum, quam crederetur, expertus
esset. ex tunc caperent in dictis monasterijs
procuratores, & amouibiles erari accedente
nobilitate Pontificia, qui nouis literis eidem Ni-
colao Bonon. Episcopo facultatem omnimoda
monasteria reformandi tam in mem-
bris, quam in capite concessit, & Priores annua-
rentem in capite concessit, & Priores vigore
inimoda reformatio monasteriorum fuit abso-
luta, post multos dies idem Ven. P. Bartholomæus
post multos dies in manibus Capituli sponte re-
signauit, & Capitulum Priorem omnia subiecit, &
anno reformatio reformati per spatium 38. anno-
rum tanquam minimis omnium inculpati-
simis vniti. Erat enim vir sapiens, & doctus, sed
non tam humilis, & patiens, in victu parcus, ad offi-
cium diuinae debus, & noctibus assiduus. & quia
tantum Ecclesiasticum optimè didicerat, chorù
organum, organa summissimè pulsabat. erat etiam
pudicus, discretissimus, & sine intermissione
per octiduum annos Dei verbum in multis Ciuita-
tibus predicauit, multa eleganter, & eruditè scri-
psit, & in Chronico mutationum status suae
Ciuitatis, cuius titulo nomine auctoris in munit
egregium volumine de Episcopis Bononiensi-
bus anno 1410. pag. mihi 180. multos etiam
canones notauit, & cum esset doctissimus, & tot
scripturae exornatus, in officijs quibusconque,
maximè, semetipsum libentissimus, & cum
firma hilaritate cordis, & vultus exercebat nam
in vola Canonico in incidebat, & succubat. mul-
tos inueniens, que factis vobis de seruirebant. hunc
iussit, ut exiret virginem manifficet. Obijt
Bonon. septuagenuarius anno salutis
1410. non sine opinione sanctitatis, ad cuius fu-
tum conuocatum totus Bononiensium populus, &
conuocatum ceteros, & complures ex cleri-
catibus occurrerunt, eius manus, & pedes
occulentes, habita elegantioratione in
omni eadem per D. Gasparem de Bononia loci
Bonaer.

Poll. reformationem vetustis ædificijs colla-
pibus Ecclesie S. Ioannis in monte cum Ce-
lestino a firmamentis sunt renouata, precipuus
que reuocatores auctor extitit D. Florentius à
Florentina Piaacetia Diocesis oppido, quod
Monte Bollius epist. 25. sic testatur. Quid enim
aliquid in ipse in Priore a potuisse efficere, quam con-
uocatores fieri, quoniam fieri posse non videbatur,
domum in Frigidulo, tanquam vobis nostrum idoneo
Capitulum, partibus dignissimè quod modestus,
et ceteris horum ipse pariete alio circumdare,
et ceteris per illa fratres occulere? Ha sunt vna
proprium laudes, hanc propria munera, vt quibus
proferantur, consulant. meminit in eadem epistola
Bartholomæus per eundem Patrem Florentium
anno etc comparatæ. præfuit hic Florentium

victu annua pensione centum ducatorum, vel quod Frigidonarijs subijci nollet, vel quod illorum vitam duriorer, quam erediderat, expertus fuisset. ex tunc ceperunt in dictis monasterijs Priores annuales, & amouibiles creari accedente facultate Pontifici, qui nouis literis eidem Nicolao Bonon. Episcopo facultatem omnimoda per dicta monasteria reformandi tam in membris, quam in capite concessit, & Priores annuales in illis instituit. quarum literarum vigore omnimoda reformatio monasteriorum fuit absoluta. nec post multos dies idem Ven. P. Bartholomeus pensionem in manibus Capituli sponte resignauit, & seipsum Priori per omnia subiecit, & cum canonicis reformatis per spatium 38. annorum tanquam minimus omnium inculpatissimus vixit. Erat enim vir sapiens, & doctus, sed corde humilis, & patiens in victu parcus, ad officia diuina diebus, & noctibus assidens. & quia cantum Ecclesiasticum optime didicerat, chorū regebat, organa sua uisissimè pulsabat. erat etiam Prædicator discretissimus, & sine intermissione per multos annos Dei verbum in multis Ciuitatibus prædicauit, multa eleganter, & eruditè scripsit, in eis Chronica mutationum status suæ Ciuitatis, cuius tacito nomine auctoris meminit Sigonius in volumine de Episcopis Bononiensibus sub anno 1410. pag. mihi 180. multos etiam canones notauit, & cum esset doctissimus, & tot virtutibus exornatus, in officijs quibuscunque, licet modestis, semper ipsum libentissimus, & cum summa hilaritate cordis, & vultu exercebat nam & vestes Canonicorum iniebat, & suebat. multo libentius, quæ sacris vrbibus deserviebant. hunc fama est, vsque ad vitæ exitum virginem mansisse. Obijt Bononia septuagenarius anno salutis 1433. non sine opinione sanctitatis, ad cuius funus curandum totus Bononiensium populus, & omnes regularium cœtus, & complures ex clericis secularibus accurrerunt, eius manus, & pedes certatim osculantes, habita eleganti oratione in eum laudem per D. Gasparem de Bononia loci Priorem.

Post reformationem vetustis ædificijs colla-
 bonibus Ecclesia S. Ioannis in monte cum Cœ-
 nobio à fundamentis sunt renouata, præcipuus-
 que renouationis autor extitit D. Florentius à
 Florentiola Placentiæ Diocesis oppido, quod
 Matthæus Bossus epist. 25. sic testatur. *Quid enim
 dignius isto in Prioratu potuisses efficere, quam con-
 tra emendam rem, quoniam fieri posse non videbatur,
 domum tam splendide, tamque vrbis nostræ idoneo
 classis, clerici, portibus dignificare? quid modestius,
 clarius, quam hortos ipsos pariete altiore circumdare,
 & vicinia prospectu fratres oculore? Ha sunt vera
 et exoptata laudes, hæc propria munera, vt quibus
 prædicatione loci, consulant. meminit in eadem epistola
 Bibliothecæ per eundem Patrem Florentium
 multo arte comparatæ. præfuit hic Florentius*

monasterio sub anno 1460. Vtrum autem clau-
 strum per illum exstructum illud ipsum fuerit,
 quod nunc videtur, in ompertum hæcenus ha-
 beo: quandoquidem circa annum 1530. alia
 quædam monasterij insauratio, & claustrum acce-
 sio inchoata legitur, extantibus eiusdem insau-
 rationis, seu accessionis monumentis in Archiuo
 Romano domus Pacis, in quam opulentiora Cœ-
 gregationis monasteria certam pecuniæ summâ
 contulerunt, præsertim Cœnobium Portuense,
 quod redditus annuos duarum possessionum,
 suæ mansarum in loco, qui Sauerna dicitur, pro
 dicta fabrica destinauit. Nouissimè Sacrarium
 pulcherrimum cum abacis, & armarijs adiecit
 Reuer. admodum Pater D. Iacobus S. Martinus
 loci tunc Abbas, qui nunc est Procurator Gene-
 ralis nostræ Congregationis, & de illa benè me-
 ritus.

P Rædicta monasteria viris compluribus me-
 moratu dignis post reformationem, tū
 antea floruerunt. nam ex monasterio S. Victoris
 prodierunt D. Martinus Prior, vir omnium opi-
 nione doctissimus, qui floruit anno Domini
 1102. D. Henricus Confolimæus Cuius Brixien-
 sis, secundum aliquos auctores, sed dicti monas-
 terij Canonicus professus, quem Innocentius III.
 anno 1213. Bononiensem Episcopum ordinauit.
 qui cum Prætor Cuius de iurisdictione con-
 tentionem habuit, & à Friderico II. Imperatore
 pro iurisdictione in Callris Episcopatus exercē-
 da priuilegium obtinuit: & pro decimis, quas à
 ciuibus exigebat, duo castra, Centum, & Plebem,
 accepit Hic Fratres Humiliatos, Prædicatores, &
 Minores intra Ciuitatem accepit. Obijt anno sa-
 lutis 1241. ex Sigonio in volumine de Episcopis
 Bononiensium. Vgolinus item Prior, & Legum Do-
 ctor excellentissimus, & prædicator facundissi-
 mus. Obijt anno 1168. in claustro S. Victoris tu-
 mulatus cum Epitaphio, quod adhuc extat. Item
 Dominus Hugo Bailius cognomento Archidia-
 conus, quia cum esset Canonicus S. Victoris ad
 Archidiaconatum Ecclesiæ matricis S. Petri est
 assumptus, vt Ioannes de Nigraualle in Chronica
 notauit. Nec mirum, cum alios etiam eiusdem
 matricis Archidiaconos ex canonicis regulari-
 bus assumptos, nimirum Lambertum de Fagna-
 no, qui postea fuit Cardinalis, & Pontifex Hono-
 rius II. nuncupatus, & Gerardum Gislam, qui
 fuit Episcopus Bononiensis, referat Sigonius eod-
 dem volumine sub annis 1105. & 1187. Hic scrip-
 sit super Decretum, & Decretales epistolæ lectu-
 ra dignissimas. Obijt anno 1287.

Ex Canonica verò S. Ioannis in monte pro-
 dierunt Victor dicti monasterij Prior, qui anno
 1104. à Paschali II. Bononiensis Episcopus est re-
 nunciatus. cui iussit, Abbates in suis parochia
 Pontificalia munera sibi vsurpantes coercere, &
 confirmationem priuilegij à Gregorio VII. Epi-
 scopis Bononiensibus facti concessit. Obijt

anno

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

anno 1129. ex Sigonio. Item Gerardus, qui factus fuit Episcopus Bononiensis anno 1145 & confirmationem privilegij Lucij II. ab Eugenio III. impetrauit, & omnes fundos, quos Ecclesia Romana in Bononiensi Comitatu possidebat, ab Anastasio IV. in emphiteusim accepit. Obijt anno 1161. ex Sigonio. D. Ioannes canonicus S. Ioannis in monte, qui eodem anno 1161. praedicto Gerardo in Episcopatu successit, qui obtinuit ab Alexandro III. confirmationem privilegij Anastasij IV. & alia noua priuilegia. hic templum S. Petri, quod incendio fuerat consumptum, instaurauit. Obijt anno 1188. D. Gerardus Gisa, qui eodem anno 1188. ex canonico S. Ioannis in monte Bononiensi Episcopus, & ab Henrico V. Imperatore Princeps sacri Imperij, cum omnibus illius successibus, fuit designatus, & a Caelestino III. multis priuilegijs exornatus. Obijt anno 1108. Sigonius. D. Albericus Prior S. Ioannis in monte, postea Episcopus Regiensis anno 1163. creatus. ex matricula canonicorum dicti monasterij. D. Iacobus de Vngarellis eiusdem monasterij canonicus, postea Episcopus Milepota mensis in Creta anno 1397. creatus. ex matricula dicti monasterij. D. Nicolaus dicti monasterij canonicus, qui reformationem canonicorum Frigidianorum amplexatus in Canonica S. Mariae Charitatis, post ipsum monasterium S. Ioannis reformatum, eidem per multos annos dignissime praefuit, sex annis diuersis temporibus totam Congregationem moderatus fuit. vir mira integritas, qui tandem cum esset Prior monasterij Lateranensis Bononiensium Episcopus a Ciuibus postulatus, & a Pontifice designatus, in suo ad patriam reditu Lucae obiit anno 1444. in Ecclesia S. Frigidiani tumulatus. ex Sigonio, qui tamen errat, dicens, illum obiisse anno 1443. nam contrarium habeo ex actis Capitularibus illius anni. D. Paulus de Grossis egregius praedicator, qui fuit Zacynthi Episcopus, & obiit anno 1589. D. Florianus Nanius de Castro Casij Diocesis Bononiensis, Theologus eruditissimus, meusque in Theologia magister, qui D. Thomae Summam memoriter recitabat, & firmiter adeo tenebat, vt perdita per illum renouari posse videretur: qui a Clemente VIII. Scalae in regno Neapolis Episcopus creatus, obiit Bononiae anno 1599. hic multa scripsit, quae partim sunt typis edita, partim in albeolis seruantur. Praeter hos fuerunt D. Iacobus de Beluisio legum doctor excellentissimus, & Ioannis Andreæ magister, qui multa ingenij sui praecleara monumenta reliquit, vt inferius dicemus. Obijt anno 1280. D. Antonius de Lignano, vir valde prudens, & magnae apud nostros autoritatis, qui multis praefecturis egregie perfunctus, cum esset Prior monasterij Lateranensis, in visitatione Tremitana defunctus est anno 1463. D. Sanctes, qui fuit vnus de antiquis canonicis ante monasterij refor-

mationem & post illam factus est Prior Portucensis, vbi sanctissime obiit. D. Petrus Alcantarius dicti monasterij professus, vir simplex, & rectus, qui obiit Penitentiarius in Ecclesia Lateranensi, cum in multis monasterijs praefecturam laudabiliter gessisset. D. Gaspar Bonon. vir doctissimus, & aequè religiosissimus, qui erat Prior Lateranensis, quando Calixtus III. ad petitionem quorundam Romanorum nostros Laterano mouit, quod audiens Alphonsus Aragonius Rex Neapolis, illum ad se accersit: qui postea sub Paulo II. ad idem Lateranense monasterium regendum reuocatus, Bononia tandem obiit, & anno 1468. fuit Rector Generalis nostrae Congregationis. D. Gaspar Dulcinus, qui fuit Rector Generalis anno 1553. Obijt anno 1561. D. Petrus Bonon. qui fuit Rector Generalis, & Theologus eruditissimus, Obijt Neapoli dum visitationes ageret anno 1608.

PRae dictis monasterijs multa priuilegia indulerunt Summi Pontifices, Imperatores, & Archiepiscopi Rauennateses, cum Episcopis Bononiensibus, quorum summam iuxta ordinem temporum hic referam.

Primum priuilegium est Gualterij Archiepiscopi Rauennatesis, datum anno 1171. Incipit: *Ecclesiasticae sollicitudinis*. per quod Ecclesiam, & bonam SS. Victoris, & Ioannis in monte Oliueti liberat ab omni seruitio, & tributo: omnia bona, & iura habita, & habenda confirmat: prohibet dilectissimum professorum a claustro, cum postulate illos reuocandi, concedit liberam electionem sepulturae in dictis Ecclesijs, &c.

2. Henrici Bononiensis Episcopi directum Priori, & Fratribus S. Victoris. concordat cum praecedenti datum anno 1133.

3. Moyse Archiepiscopi Rauennatesis, datum anno 1154. concordat cum praecedenti.

4. Alexandri III. datum anno 1181. Priori, & Fratribus S. Victoris, per quod exonerat illos ab obligatione parandi mensam in solidum Legatis, siue Nuntijs Apostolicis.

5. Lucij III. datum anno 1183. incipit: *Prepulsulatio*. concordat cum priuilegijs Gualterij, & Moyse Archiepiscopi Rauennatesis.

6. Urbani III. datum anno 1186. incipit: *Quoties uobis*. Confirmat gratias, & priuilegia per antecessores collata monasterijs S. Victoris, & S. Ioannis in monte.

7. Gregorij VIII. datum anno 1187. per quod ad exemplar Alexandri sui praedecessoris illos recipit sub protectione Sedis Apostolicae, & omnia priuilegia per suos antecessores collata firmat.

8. Innocentij III. datum anno 1198. incipit: *Quoties illud*. Concordat cum antecedentibus.

9. Innocentij, non dicit cuius, nec ponitur millesimum, sed solum datum anno nono sui Pontificatus. incipit: *Vt dilectorum*. per quod

monasteria soluit ab omni coactione, & subiectione: licet penitus super beneficijs Ecclesiasticis imponenda, nisi de illis, & de hoc in omnibus specialis habeatur.

Bonifacij IX. datum anno 13. sui Pontificatus. incipit: *Quo Priorem*. Monasterij, & Ecclesiam S. Ioannis in monte, & Ecclesiam & Familiares in illis degen-

teribus, perlonas & Familiares in illis degen- teribus ab omni iurisdictione, exactione, do-

minatione, & exactione Episcopi Bononiensis, & eiusdem Congregationis in spiritualibus, & re-

bus, suscipiendo praedicta omnia sub iurisdictione, & protectione Sedis Aposto-

licae. Datum Constantiae Cal. Aprilis 1418.

Gregorij VIII. datum anno 1187. per quod ad exemplar Alexandri sui praedecessoris illos recipit sub protectione Sedis Apostolicae, & omnia priuilegia per suos antecessores collata firmat.

Innocentij III. datum anno 1198. incipit: *Quoties illud*. Concordat cum antecedentibus.

Innocentij, non dicit cuius, nec ponitur millesimum, sed solum datum anno nono sui Pontificatus. incipit: *Vt dilectorum*. per quod

monasteria soluit ab omni coactione, & subiectione: licet penitus super beneficijs Ecclesiasticis imponenda, nisi de illis, & de hoc in omnibus specialis habeatur.

Bonifacij IX. datum anno 13. sui Pontificatus. incipit: *Quo Priorem*. Monasterij, & Ecclesiam S. Ioannis in monte, & Ecclesiam & Familiares in illis degen-

teribus, perlonas & Familiares in illis degen- teribus ab omni iurisdictione, exactione, do-

minatione, & exactione Episcopi Bononiensis, & eiusdem Congregationis in spiritualibus, & re-

bus, suscipiendo praedicta omnia sub iurisdictione, & protectione Sedis Aposto-

licae. Datum Constantiae Cal. Aprilis 1418.

Gregorij VIII. datum anno 1187. per quod ad exemplar Alexandri sui praedecessoris illos recipit sub protectione Sedis Apostolicae, & omnia priuilegia per suos antecessores collata firmat.

Innocentij III. datum anno 1198. incipit: *Quoties illud*. Concordat cum antecedentibus.

Innocentij, non dicit cuius, nec ponitur millesimum, sed solum datum anno nono sui Pontificatus. incipit: *Vt dilectorum*. per quod

monasteria soluit ab omni coactione, & subiectione: licet penitus super beneficijs Ecclesiasticis imponenda, nisi de illis, & de hoc in omnibus specialis habeatur.

prædicta monasteria soluit ab omni coactione, & contributione seu pensioni super beneficijs Ecclesiasticis imponenda, nisi de illis, & de hoc indulto mentio specialis habeatur.

10. Bonifacij IX. datum anno 13. sui Pontificatus incipit: *Sedæ Apostolicæ*. quo Priorum, Monasterium, & Ecclesiam S. Ioannis in monte, & illius bona, personas & familiares in illis degentibus liberat ab omni iurisdictione, exactione, dominio, & superioritate Episcopi Bononiensis, & huiusmodi Ordinariorum in spiritualibus, & temporalibus, suscipiendo prædicta omnia sub immediata cura, & protectione Sedis Apostolicæ.

11. Martini V. per quod omnes immunitates concessas monasterijs S. Leonardi Veronæ, S. Marti Frisonariæ, S. Victoris, & S. Ioannis in monte Bononiensis confirmat, & inuicem communicat. Datum Constantiæ Cal. Aprilis 1418 incipit: *Cum a nobis petuit.*

12. Ludouici Archiepiscopi Arelatenfis Legati Bononiensis, & totius Exarchatus, datū anno 1425. incipit: *Gubernationis officium*. per quod declaratur, in privilegijs Pontificis, & Frederici Imperatoris, concessis exemptionem prædictis monasterijs ab omni onere, & grauamine, includit exemptionem à gabellis, datijsq; Ciuitatis. Itē communicat dictis monasterijs privilegia S. Michaelis prope Bononiā, præsertim à Ioanne Papa XIII. largita, quibus extinguntur a solutione dationum, item a solutionibus decimarum, vel collocationum, & alijs oneribus impositis, vel imponendis clericis, vel beneficijs Bononiensibus. Itē communicat eisdem privilegia concessa monasterio S. Hieronymi Carthusianorum inter quæ continentur, quod non teneantur soluere datia, nec quacunque re ad vsum, & vtilitatem monasterij, & fratrum in eo degentium spectante. Illud privilegium est in Archiuo in capitula, in qua continentur immunitates: & illud privilegium fuit confirmatum per Martinum V. vt patet per suas litteras datas 1426. quæ ibidem seruantur.

13. Calisti III. datum ann. 1456. incipit: *Romanæ Sanctæ*. declarat, privilegium immunitatis à solutione Gabellarum, & dationum extendi etiā ad famulos cum canonicis commorantes, & in monasterijs degentes. item declarat contra Publicanos, siue exactores vectigalium, illos non posse limitare numerum personarum, vel famulorum in familijs monasteriorum degentium. itē absoluit ab omni solutione Gabellarum omnia ad victum, & vsum monasteriorum, & personarum in eis degentium attentis, etiam si ex locis alienis inferantur.

14. Friderici I. Imperatoris concessum anno 1162. incipit: *Transitorij Regni*. per quod monasteria cum omnibus illorum bonis, & iuribus suscipit sub Imperiali dignitatis defensionem. Confirmat bona acquisita, & iuste adipiscenda

Lib. III.

liberat ab omni onere, seu grauamine, per quibus imponendo locis sacris, & illorum ambitui, concedit immunitatem, vt nulla persona in eis capi possit, vel inde per violentiam extrahi.

Monasterium S. Ioannis in monte dignitate Abbatiæ fuit decoratum per Pium V. anno 1566. In eius Ecclesia conditum est corpus B. Helenæ de oleo, cuius meminit in tabula Episcoporum Bononiensium, edita 1782. Gabriel Paleotus S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscopus Bononiensis. Item Brachium S. Petronij ciuitatis Episcopi, item Brachium S. Mariæ Egyptiacæ, cum alijs minoribus reliquijs Sanctorum.

Demum non omittendum, Sixtum IV. anno 1473. Priori, & canonicis S. Ioannis in monte regimen canonicarum S. Laurentij sub pena excommunicationis iniunxisse, vt ex litteris Apostolicis sequentibus apparet, videlicet: *Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Volentes prædictam paternam libertatem consuleret spirituali consolatione dilectarum in Christo filiarum Fratrijs, & sororum monasterij S. Laurentij Strate Castelloni, ordinis sancti Augustini Bononiensis, ipsarum supplicationibus inclinati per alias litteras vobis dedimus in mandatis, vt vnun, pluresq; si opus esset, presbyteros vestre orationis probos, & gratos, qui eorum confessiones audirent, etq; sacramenta Ecclesiastica administrarent, deprecaretur. Super verò relato nobis est, quod id facere hactenus recusastis in quo sancti vos laudare non possumus: est enim à Christiana charitate alienum, & videretur sub excommunicationis pena mandamus vobis, vt iuxta priorum litterarum nostrarum tenorem, presbyterum, vel presbyteros huiusmodi deputare debeatis. Contrarijs non obstantibus quibuscunque. Datum Roma apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Martij 1473. Pontificatus nostri anno 2.*

CAPVT DECIMVM QVINTVM.

De reformatione Monasteriorum Sanctorum Quadrageinta Martyrum apud Tarussium, & S. Saluatoris prope Brixiam.

Anno MCDXVIII. duo alia vetusta canonicorum cenobia per Frigidianos fuerunt Deo fauente reformata. Primum fuit monasterium Sanctorum Quadrageinta Martyrum apud Tarussium, fuerat id membrum antiquæ congregationis S. Frigidiani Lucæ, ex privilegio Alexandri III. cuius libro superiori, nec non etiam ipsius monasterij mentio habita. Duravit

VI.

I.

Offa uon Mo-nast.

G 55

in co-